

13 שעות ו-15 דקות – זה הזמן שלקח למטוס של דלתא לטוס מבן גוריון לאטלנטה. שעה וחצי נוספת – זה זמן הטיסה מאטלנטה לטמפה. הגעתי לגייט בדקה ה-90 כי זמן הטרנזיט תוכנן למשהו כמו שעה וזה קצת קצר לביקורת גבולות, איסוף מזוודה ונסיעה לטרמינל המרוחק ממנו יצאה טיסת ההמשך לטמפה. הגעתי לטמפה ב-0900 ביום חמישי ה-5 בנובמבר. אתם מבינים כבר מה זה אומר לגבי זמן ההמראה בארץ. שעה קלה לאחר מכן כבר התייצבתי במרכז הכנסים של טמפה – מבנה ענקי ובו שטחים עצומים, אולמות, חדרי ישיבות ושטחים ציבוריים רחבי ידיים.

נרשמתי וקיבלתי כרטיס כניסה "הכל כלול" בגודל 10 X 10 עליו נרשם שמי באותיות קידוש לבנה. את הפלקט הזה ענדתי על צווארי באופן שלא יסתיר את סמל האגודה והכתובת "ISRAEL" שעל החולצה הלבנה הרשמית של אגודתנו. נכנסתי לאולם רחב מימדים שבו הוצבו עשרות דוכנים של יצרני מטוסים וכל מה שקשור לזה ולו בדוחק: - החל ממנועים, חלפים מכשירי קשר וניווט וכלה במערכות ראש, משקפיים, כפפות ועטים מיוחדים לטייסים. הסתובבתי בין הדוכנים עד שהגעתי לאחד שעליו התנוססה הכתובת IAOPA. מקום העבודה שלי ב-3 הימים הבאים נראה נאה ביותר.

פוסטר גדול של תל אביב ואתרים מישראל ועליו הכתובת בשנה הבאה בתל-אביב 6 ביוני 2010 היה פרוש בצד הימני של הדוכן. לידו מסך פלזמה שטוח מוכן להקרין את סרטי התעמולה של ישראל שהבאתי עימי (באדיבות משרד התיירות וחברת ארטרא).

על הדוכן היו מונחות ההזמנות שהכין נתן החתומות בשתי חתימות: אחת של נשיא ה-AOPA קרייג פולר והשנייה שלי. בצידה השני של ההזמנה פרט נתן מה נותנים בכנס וצרף כמה תמונות ממוקדי ההתעניינות בארץ. אתם יודעים – ירושלים, ת"א ומצדה.

במשך שלושת ימי הכנס העברתי כמה שעות כל יום בדוכן – הרבה אנשים נגשו, התעניינו ושאלו שאלות. עשרות מהם לקחו את כרטיס הביקור שלי ורבים התכבדו בסיכת האגודה שנתתי להם כתשורה. בין המתעניינים היו טייסים פרטיים יהודים רבים שרואים בכנס הזדמנות לבקר בארץ. חלקם לא היו כאן מעולם והם ממש התרגשו מהעניין.

מה שעוד עזר לי ונתן רוח גבית לשווק הכנס בארץ היתה הכתבה שפורסמה במגזין של הארגון על טיסה בישראל. רבים שאלו אותי אם זה נכון והתלהבו במיוחד מסיפור הנחיתה במצדה.

במהלך הכנס התקיימו עשרות ארועים – סמינרים בנושאי תעופה ובטיחות טיסה, ראיונות לטלוויזיה, סיפורי גבורה של טייסים ותיקים, מפגשים של ארגונים קרובים, כגון אגודות של בעלי מטוסים מדגם ספציפי או אגודות של טייסים מאזורים שונים באמריקה.

לרבים מהארועים ולכל הארוחות צהריים וערב היה צורך לרכוש כרטיס בתשלום נפרד.

במקביל לפעילות במרכז הכנסים, בעיר נערכה תצוגה קרקעית ואווירית בשדה התעופה הכללית בעיר, פיטר או נייט שמו. היו שם אוהלי מכירות של חברות

המטוסים המוכרות יותר והמוכרות פחות, ועשרות רבות של מטוסים בתצוגה קרקעית. בנוסף חנו בשטח השדה מאות מטוסים פרטיים של באי הכנס. המקום היה הומה אדם ונראה יותר כפסטיבל מאשר כנס מקצועי.

מעבר לשווק האגרסיבי של הכנס בארץ ושיחות עם המבקרים בדוכן שלנו ושלל המתעניינים ניתן לציין כמה מפגשים מעניינים במיוחד עם אנשים בעלי מעמד והשפעה בקהילת התעופה הכללית בארה"ב. הראשון הינו נשיא ה-AOPA קרייג פולר. לאחר הכרות קצרה שוחחנו על הכנס העולמי שיערך בתל-אביב ביוני 2010. זה הכנס הראשון בקדצניה שלו ולכן הוא גילה

התעניינות מיוחדת. קרייג לא היה בארץ מעולם ונראה שהוא בהחלט מעוניין לבקר כאן. אני הוספתי סיפורים על טיסות בארץ, מצדה, השדה הנמוך בעולם – אתם יודעים.

מטוס האלקטרה מהדגם בו ניסתה אמיליה ארהרט להקיף את העולם בשנות השלושים.

נראה לי שקרייג ממש התלהב שכן לאחר זמן מה הודיע לי שהוא מעוניין לבוא לישראל לביקור מקדים עם כמה מראשי הארגון על מנת לבחון מקרוב את המקום וההכנות.

הוא דיבר על טיסה לישראל מארה"ב במטוסו הפרטי – ססנה סיטיישן סילווי כמובן. אז בהחלט יתכן שיהיה לנו

ביקור של המנהלים הבכירים ב-AOPA בראשות קרייג במרץ או אפריל 2010. עם הרבי כהן נפגשתי ושוחחנו

ממושכות כמה פעמים. הרבי, יהודי חמוד, הוא הממונה על גיוס תרומות מספונסרים לטובת ה-AOPA. תכננו יחד תוכנית לארוח נבחרת של התורמים הכבדים שלו לפני תחילת הכנס אבל בצמוד לו. קרייג יהיה כנראה חלק מהתכנית שהוגשה לאישור. בימים הקרובים נראה לאן זה מתפתח. הרבי הכיר לי כמה מהקלינטים שלו, לא כולם יהודים. אחד

מהם דויד שפר היה נחמד במיוחד. יהודי ומה! עם ג'ון שיהן, מזכיר ה-IAOPA, ביליתי שעות רבות ולמעשה רוב הזמן הייתי איתו. ג'ון, בחור רציני ונחמד בצורה בלתי רגילה, הודיע לי שהוא מאד מרוצה מההכנות שעשינו עד היום ושיבח במפורש את נתן שרון כמי שעושה ונותן תשובות לכל שאלה מיד לאחר שנשאלה.

קרייג פולר, נשיא AOPA ואני בכנס בטמפה פלורידה.

עם ג'ון שיהן מזכיר ה IAOPA ואני בשדה התעופה בפיטר או נייט, טמפה

אחד המפגשים במסגרת הכנס בטמפה.

בכנס נוכחו גם כמה ממנהיגי הארגונים ברחבי העולם – מרטין מאנגליה, מייקל מגרמניה וכן נציגי AOPA משווייץ, קנדה, גואנה, פיליפינים, אירופה ועוד

מתברר שרבים התעניינו באפשרות לטוס לארץ במטוסים הפרטי. חלקם מאירופה כמו הגרמנים, האנגלים והשווייצרים וחלקם אמריקאים. כך למשל, ניגש אלי בחור בשם טימורי פולי. הבחור מפעיל חברה בשם Air Journey העוסקת בארגון מטסים של טייסים במטוסיהם הפרטיים בכל רחבי העולם. הוא סיפר לי שכבר ערך מטסים סביב לעולם, לדרום אמריקה, לאפריקה, לאירופה, אבל אף פעם לא לישראל. נראה לו שהכנס בשנה הבאה זאת הזדמנות לארגון מטס כזה לארץ. ישבתי איתו ממושכות ועסקנו בנושאים אותם יש להכין למסע שכזה.

בין המפגשים המיוחדים ניתן לציין את המפגש עם בעלי "ספורטיס" – משפחת שיברס. האשה סנדי מעונינת לטוס לארץ לכנס אבל בעלה כמעט בן 80 ממש לא התלהב מהרעיון. היו גם מפגשים עם חלק מהמציגים וביניהם סקוט בטל העובד במשרד עורכי דין המייצע בקניית ומכירת מטוסים, אדוארד קולי, מנהל שדה התעופה הבינלאומי בטמפה, יוסף סינגרמן טיס יהודי מקנדה ואחרים. פרטי הקשר עם החברה הנ"ל עימם נפגשתי מצורפים כנספח לדו"ח זה. ערב הסיום היה מורכב ומפואר – אולם ענק חולק ל 5 חדרים גדולים שבכל אחד מהם היתה תפאורה אחרת, אוכל אחר ומוזיקה התואמת את הנושא. כך למשל היה חדר שנות השישים, עם המבורגרים ומוזיקת רוק מהתקופה (אלביס, ביטלס, רולינג סטונס,) חדר אחר היה מקסיקני עם טורטיאס מריאצ'יס, אחרים היו חדר יווני, חדר מערב פרוע ואחד לא מספיק ברור. ברור שלא סבלתי שם. על פי המארגנים השתתפו בכנס כ 8,000 איש, קצת פחות מאשר בכנס קודם במקום וזאת לאור המצב הכלכלי באמריקה שכמו שאתם יודעים הוא לא משהו. עוד כ 16,000 איש צפו בפרסומים ובשידורים

on line בטלוויזיה ובאתר האירוע. בשדה התעופה פיטר או נייט חנו 104 מטוסים בתצוגה הקרקעית וסך הכל הגיעו למקום כ - 1,000 מטוסים מכל רחבי ארה"ב.

היה מאד מעניין ונחמד להרגיש חלק ממשפחת התעופה הכללית האמריקאית שהיא ממש חזקה ובעלת מעמד ראוי. הלווי עלינו